

523

centre d'esquerra republicana

districte . II

tapioles 27

telèfon 33632

Novembre
1933

SUMARI:

Pòrtic - Consell Directiu - Resum d'actes celebrats - Impresions del Congrés - Cal estar alerta - A qui ha de votar el treballador? - Jugar amb foc - Es diu... - De l'arribada de València de Francesc Macià - Rifa de Nadal.

Instal·lacions electricques provisionals, adornaments per a festes de carrer,
lloges per a festes de societat, fòulats de totes menes

torner

blasco de garay, 70. 72

telef. 34056

barcelona

Instal·lació d'altaveus de gran potencia per a mitings, conferencies,
discursos, festes, etc, a l'aire lliure o locals grans

Fill d'Abaurrea

Raspalls d'acer

TAPIOLES, 24

TELEFON 35647

Elaboració dia-
ria de pastes de
Nata i Crema i
tota mena de
dolços. Crois-
sants i pastes
per a iè. Xam-
panys Vins i Licors de les mi-
llors marques. Servei a domicili
Cabanyes, 49 (P. S.)

Carnisseria de

Maria Morros

Carn de vedella
de classe fina i bona

Mercat St. Antoni taula 178

BUTLLETÍ del Centre d'Esquerra Republicana Dte. II

Carrer Tapioles, 27 Telèfon 33632 BARCELONA

ANY I

NOVEMBRE 1933

N.º 6

PORTIC

Els esdeveniments polítics s'han precipitat en aquests dies d'una manera rapidíssima. En el PORTIC del darrer mes, ja feiem constar les inquietuds que ens produïa el Govern Lerroix, malgrat haver-hi en ell alguns homes de provada vàlua política. En fallar-li el suport de la part sana que el feia possible, va enfonsar-se sorollosament, desapareixent amb ell, volem creure que per sempre més, la vida política d'un home que tot i amb els seus llargs anys d'actuació ha demostrat a les seves velleses que del que menys sabia fer era de polític.

Aquesta crisi ha portat aparellada la dissolució de les Corts Constituents. No volem escatir si aquesta decisió és oportuna o no, però sí que remarcarem que, al nostre entendre, mereixien una fi més gloriosa, més en consonància a la fantàstica tasca desenrotllada, difícil, no ja de superar, sinó que també d'igualar.

Ens trobem, doncs, enfront d'unes eleccions generals, d'enorme transcendència per tot el país, particularment per Catalunya, car en elles té contretes grans responsabilitats.

Tenim reconegut un Estatut que està en vies de realització. Segons la ideologia dels homes que vagin al Parlament, no ja sols ens serà regatejat, sinó que també procuraran mutilar-lo de tal manera que d'aquella llei votada solemniament el 9 de setembre de l'any passat en restin tan sols les cobertes. Cal que la nostra representació a les Corts espanyoles tingui la gallardia suficient per oposar-se tenaçment a aquest intent, en cas que es produís. I aquesta virilitat sols l'han demostrada tenir a bastament els homes d'Esquerra, proclamant la República en perill de llurs vides, els quals mai no s'han apartat del camí que els ha traçat el poble i que en la seva actuació, digna i honrada, han marcat un solc profund amb la gent de dretes, plenes de cobejança d'alts càrrecs i interessats solament a tirar aigua al seu molí. Quan algun home d'Esquerra ha ocupat algun lloc de responsabilitat en el Govern central ho ha fet interessat en què la República no s'apartés dels seus veritables viarans. Els de la Lliga ho farien

amb la mateixa idealitat (?) que quan donaven ministres al fustigat Borbó, això és, per atendre als seus particularismes i oblidant absolutament els interessos del poble.

Catalunya no pot deixar de recordar a tot Espanya que la data gloriosa del 12 d'abril — ratificada en successives eleccions — no va ésser pas un moviment únicament sentimentalista, sinó que fou el clam d'un poble cansat d'ésser tiranitzat políticament i social, decidit a enarborar la bandera de la revolució perquè, ensems de servir d'exemple, s'apleguessin al redós d'ella tots els homes demòcrates d'Ibèria per fer del nostre país el primer dels pobles lliures del món.

La candidatura d'Esquerra Republicana de Catalunya ha de sortir plenament triomfant en les properes eleccions generals. Seria vergonyós per nosaltres que els homes de la Lliga, esbandits d'una manera absoluta pel poble i amagats covardament en els moments de perill, s'apoderessin de la nostra representació, fent-nos parlar—per boca d'ells—d'una faisó que repugnaria a la nostra consciència liberal. Són aquella gent que ens farien retornar, en un tres i no res, a l'absolutisme religiós, els que farien possibles els cops d'Estat avui vigents i que constitueixen un mínim de seguretat en la nostra vida incerta de treballadors.

* * *

Les eleccions generals han posat en segon terme les municipals que en principi estaven convocades per al mateix mes. Aquesta dilació pot ésser profitosa per al nostre Partit i ho ha d'ésser forçosament per als seus militants. Tots nosaltres hem d'actuar intensament, fent tasca de captació, no d'imposició—entenem-ho bé—, ja que no podem posar-nos al nivell de la Lliga enviant missatgers pis per pis, vulnerant la condició secreta del vot i augurant un sens fi de desgràcies que plouran del cel si no els voten a ells.

La nostra missió és fàcil. Es tracta senzillament de prodigar què és i el què cerca l'Esquerra. El seu programa és tan humà, és tan ample d'horitzons que, limitant-nos a la seva exposició, argumentarem amb una força irrefutable i d'enorme valor.

Serà potser quelcom més feixuga arribar a convèncer a les dones. La seva indiferència ciutadana, produïda per l'oblit en què les van tenir els homes de l'antic règim, les han acostumades a no pensar i a no preocupar-se de la política. La majoria d'elles no saben què cosa és. Però si els recordem el que costa guanyar una setmanada misèriosa a la fàbrica; si són elles les úniques que saben el difícil que és atendre totes les necessitats de la llar amb els actuals sous esquifits—excellents tècnics de les finances familiars—; si els diem que la política és idealisme, elles tan idíl·liques en tots els altres ordres de delicat gust femení, és gairebé segur que no deixaran d'aportar-nos el seu ajut per fer-nos triomfar.

I els nostres esforços s'han d'accentuar quan ens trobem enfront d'un d'aquells homes que, per no creure en la política, no volen votar. A aquest l'hem de convèncer que si rebutja un dels drets individuals més essencials de l'home deixa d'ésser-ho i que en la lluita desigual per la vida, forçosament serà vençut, per mancar-li la seva representació en les activitats de l'Estat, regulador de les de la societat.

Quan hàgim acomplert aquesta tasca, ens sentirem satisfets i dignificats i si més no—el guanyar o perdre unes eleccions, és sempre un fet accidental en la vida dels partits—restarem orgullosos d'haver desvetllat alguna consciència que per inacció era un valor negatiu dins d'aquesta societat que tots nosaltres tenim el deure de perfeccionar.

Consell Directiu

Dia 26-9-33: S'aprova soci, E. Martí.

S'aprova la baixa voluntària d'E. Recasens. Es donen compte dels diversos comunicats rebuts.

S'aprova reorganitzar totes les comissions per la seva millor efectivitat. Diversos companys donen compte dels treballs realitzats per encàrrec del Consell Directiu.

Dia 3-10-33: S'aprova soci J. Castro.

Els delegats de cada comissió donen compte de la formació de cada una d'aquestes. S'aprova l'ordre del dia per a l'Assemblea General extraordinària del dia 5. Els delegats de la Comarcal assabenten del darrer ple celebrat.

Dia 5-10-33: Es llegeixen dues proposicions: una de n'A. Cubells Andi i una altra de J. Benedicto, les quals són preses en consideració, després de discutir-se diversos dels seus extrems.

Es ratifica la confiança a Esquerra Republicana de Catalunya i especialment al seu cap Francesc Macià.

S'aprova la baixa de soci honorari de n'A. Vilalta Vidal, i el diari "L'Opinió".

Per delegats al Congrés són nomenats Coll i Benedicto.

Es passa a discutir el nomenament de pre-candidat a regidors del Centre i després de diverses intervencions d'alguns socis surt elegit Joan Coll.

Dia 10-10-33: S'aprova soci C. Sendón. S'aprova la baixa voluntària d'en V. Pablo. Es despatxen assumptes de tràmit.

Dia 17-10-33 S'acorda assistir al festival i míting del dia 22 a l'Estadi, amb la senyera de l'entitat.

S'acorda donar les gràcies pels donatius pro obres.

Resum d'actes celebrats

Ens plau donar el resum d'un acte celebrat, i actuant de conferenciant el soci d'aquest Centre, Joan Coll, qui sota el tema: "Poden i deuen els obrers revolucionaris militar dintre l'Esquerra Republicana?", es va presentar per primera vegada al nombrós auditori que va assistir-hi.

Començà fent un estudi analític del programa del partit, treient-ne la conseqüència que els obrers revolucionaris no tan sols podien militar dintre d'E. R. de C., sinó que són elements imprescindibles per a desenvolupar-lo.

Explicà després a grans trets el procés de la revolució mundial, a partir de la que tingué lloc a França, fent constar que, sense apartar-se dels seus postulats que foren Llibertat, Igualtat, Fraternitat i Justícia, es pot fer la revolució més perfecta que ha tingut lloc fins als nostres dies.

Combaté la tàctica dels anarquistes, la qual qualificà de vertader suïcidi, i féu una crida perquè tots els obrers revolucionaris s'incorporessin al nostre partit, portant-hi tots els seus neguits i totes les seves inquietuds revolucionàries.

En diferents paràgrafs va ésser molt aplaudit, culminant en una xardorosa ovació en finalitzar l'acte.

Saci! Ja has contribuït amb un donatiu a reformes pro-local?

Màquines per a cosir i brodar

Vendes a plaços i al comptat
 Agulles, fils, sedes i cotons
 Taller de reparacions de totes
 marques i a domicili

Màquines especials per a gènere
 de punt, traus, calats
 i demés labors

El taller més acreditat en les
 de colls i punys

35, Borrell, 35
 (junt cotxera tramviae)
 Telèfon 32671

Ricart Casadellà
 MECANIC

BARCELONA

Durant el passat mes d'octubre hem hagut de lamentar la pèrdua de la filla del nostre consoci Agustí Tarragó; així com també la del pare del nostre company Josep Isern.

A totes dues famílies els adrecem el nostre més sentit condol.

Impresions del Congrés

Molta era l'expectació que hi havia davant la celebració del II Congrés Nacional extraordinari del Partit, el qual tingué lloc el propassat dia 7 d'octubre.

Haig de fer avinent que els que en qualitat de Delegats assistirem al darrer ple Comarcal teniem la creença que el Congrés es desenvoluparia dintre les mateixes característiques que en el cas de les expulsions.

Ni una sola veu s'aixecà de part de cap Delegat, no tan sols per a protestar de l'expulsió, sinó tampoc a demanar explicacions.

Com s'explica, doncs, que malgrat l'expectació no hi hagués ningú que com menys intentés llur defensa?

Deixant a part la sensació que causà el parlament d'En Ventura Gassol, respecte els motius que determinaren les expulsions, la unànime ratificació, al meu entendre obeïren a causes d'ètica política.

Està en l'ànim de molts que en alguns punts dels manifestats per ells potser hi coincidiríem, però els ha mancat noblesa d'acte i visió política, precisament del que més se'n vanten.

D'això se'n donà compte el militant, i és per això que ningú no pogué protestar.

És noblesa i visió política portar al carrer assumptes a resoldre dintre els organismes democràtics del Partit, en moments en què la reacció s'atreveix a combatre'ns descaradament, intentant formar el front únic?

És noblesa aprofitar-se de l'avantatge que reporta disposar d'un diari per aixecar, dia darrera dia, un munt de falsetats i insídies contra els homes més representatius, amb el sol objecte d'escampar el dubte entre els militants a profit d'una ambició personal?

De res no els ha valgut per a ensorrar el Partit que dugué la República i l'Estatut.

Els que hagin assistit al II Congrés hauran vist que resta empeus.

* * *

L'altre punt a tractar fou escatir si hi hagué manca de disciplina per part d'algú en la votació del projecte de les línies d'autobusos. Es veié clarament que no n'hi hagué. Sols es comprovà que, per manca de compenetració entre els regidors, votaren dividits.

Es clogué, aquest debat, amb la manifestació unànime de què sigui en breu una realitat la implantació de dites línies comunicatives.

Hi havien presentades moltes proposicions que, voluntàriament per part dels delegats-ponents, fent-se càrrec dels moments àlgids que travessava la política general de la República i especialment de Catalunya, desistiren que fossin llegides i discutides.

Els que varen assistir en aquesta sessió pogueren copsar dues profundes impressions:

La primera, un doll de democràcia per part de l'Honorable President, en donar compte al Congrés de les tramitacions que per telèfon sostenia amb els nostres parlamentaris residents a Madrid, per la solució de la crisi.

La segona, amb motiu del discurs d'en Lluís Companys, que serví per a cloure les tasques del Congrés.

Aquelles manifestacions que foren dites plenes de coratge i sinceritat, voldríem que haguessin estat escoltades per tots els militants. Haurien tingut, com nosaltres, la mida exacta del braó revolucionari que porten dintre el seu pit els militants d'Esquerra i haurien copsat, com nosaltres, l'encesa passió per acabar d'una vegada amb totes les forces de dreta, disfressades o no, i haurien també sentit el dolor de no haver-ho fet el 14 d'abril del 31.

No és hora de lamentar-nos, mirem sempre endavant i treballem sense repòs per a la revolució, servint-nos de lliçó les ensopegades sofertes.

TOMÀS BENEDICTO

Comerciant; Ets o et dius catalanista? Si? Que esperes doncs a retolar tots els teus anuncis en català?

GRAN BODEGA

Marian Bosch

Vins legítims del Penadés

Olis purs d'olives

Gasoses i cerveses gelades

¡Tasteu el vi d'aquesta casa!

*Blasco de Garay, 64**Senyora: Vol conservar
bé els seus mobles?**compri un flascó de**vernís Catalunya**preu: 1'50 ptes.***SALVADOR URPI**

Creu dels Molers, 44

Cal estar alerta

Companyes, cal que vigileu i no deixeu sorprendre la vostra bona fe, per les emboscades i falses maniobres que empren les dretes per aconseguir els seus propòsits d'enderrocar la República i el nostre partit, d'ideals nobles i democràtics, i fer triomfar els seus homes, d'idees migrades i reaccionàries (clerecia i burgesia).

Hem d'estar a l'aguait; penseu que els nostres adversaris estan en plena activitat de propaganda per a pescar vots per les properes eleccions, escampant arreu tota mena de falsetats contra nosaltres, per tal de desprestigiar els homes d'Esquerra i mirar si poden caçar algun innocent, i si amb bones paraules no el poden convèncer a darrera hora es refien dels diners i cerquen aquells ciutadans (políticament indesitjables) que no senten cap amor per la nostra terra estimada, ni tampoc per la República, i es venen la consciència i la dignitat per un grapat de pessetes. Amb l'ajut d'aquests homes (comprats) i de les monges i dones inconscients, esperen la data electoral per a obtenir el triomf.

Les senyoretetes de Lliga Catalana es dediquen a visitar pisos i botigues per a conquerir parroquians que votin el seu partit, i van dient arreu, àdhuc al tramvia i al carrer, que quan governin ells tot anirà com una seda, no hi hauran pobres, ningú no patirà, perquè ells, que són tan nobles, tan generosos, els donaran tot el necessari. I s'atreveixen a dir-ho! Hipòcrites traïdors!

Les dretes, abans, ara i sempre, han estat i seran els enemics declarats dels obrers; són els capitalistes, propietaris, patrons de grans tallers i fàbriques, explotadors dels camperols, i accionistes de totes les grans companyies i monopolis, que fan negocis fabulosos i no es desprenen d'uniques quantes pessetes per a afavorir els hospital i els obrers necessitats. Això és demostrar bon cor!

Però els catalans, que recordem els fets vergonyosos d'aquell escandalós "lou-kout" contra els treballadors... ; què els feia a ells que l'obrer morís de fam o de neguit mentre disfrutaven i reien, passejant-se pels carrers amb caire provocatiu amb la carrabina a l'espatlla i el distintiu del Sometent a la solapa de l'americana, desafiant-los i escarnint-los! perquè ja sabien que no podien defensar-se dels amics de Martínez Anidó. És sentien molt valents, en aquella data els senyors de la Lliga amb el seu capitost Cambó. És clar amb l'arma a les mans... En canvi en proclamar-se la República tots van desaparèixer com per art d'encantament; el que fa mal, sempre té por; però els obrers, els republicans, donant mostres d'ésser més nobles i menys venjatius que ells, no van preocupar-se de cap venjança, solament sentiren néixer l'entusiasme envers la República i les llibertats de la nostra estimada Catalunya.

Penseu que si ells manaven, el primer que farien seria suprimir tot el que representa millorament del treball i llibertat del proletariat. No volen la República perquè tenen por que els descobreixi les trampes que fan per no acatar les lleis del nou règim i explotar encara més els obrers. Tan sols el pensar que els poden obligar a donar una pesseta a profit dels treballadors, els posa furiosos. I tant que ens estimen!... quan s'apropen eleccions.

Companyes: Crec que és hora de veïllar per les nostres llibertats que estan en perill i que tants anys de lluita i sacrificis han costat als homes d'Esquerra; vigilem l'enemic, que està treballant a l'ombra per a destruir el que més estimem. Això ho podem aconseguir votant i defensant amb fermesa els ideals del nostre Partit.

Cal, doncs, estar alerta i sacrificar-se fins allà on calgui per tal de portar a cap la realització del programa esquerrà, el qual és l'únic que respon als anhels de reivindicacions socials i ensenyament laic, a profit dels nostres ciutadans d'avui, pares, marits, germans, i dels nostres fills, futurs ciutadans de la Catalunya gran, espill de les altres nacions.

MERCE BILBENY

Degut als esdeveniments polítics esdevinguts durant la primera quinzena del passat mes d'octubre ens vàrem veure obligats a ajornar el míting que s'anunciava pel dia 5, per tenir lloc l'Assemblea extraordinària, el resum de la qual trobareu en la relació del Consell Directiu.

Estem en període electoral. Si propagueu aquest Butlletí augmentarà el cens dels simpatitzants a l'ideari de l'Esquerra.

Català. Redreçat al moment i fes tasca Nacionalista.

<p>Matalasseria ARMAND DOMENECH Teles, llanes, miraguans MATALASSOS A L'ANGLESA Es desfan matalassos a domicili Especialitat en nuviatges Tapioles, 40, botiga</p>	<p>BARBERIA ROGER Avgda. F. Layret, 90 Sillons americans Abonaments mesals Servei a domicili Tall a la garçon Massatges</p>
--	--

A qui ha de votar el treballador?

Una de les més importants prerrogatives reconegudes a l'home i a la dona, és el dret a votar. Es una intervenció directa que tenen en el regisme públic per mitjà de la qual, tria els homes que seran els braços executors de l'administració pública.

La importància d'aquest dret és indiscutible, i abans d'exercitar-lo cal que mesurem bé el que anem a fer.

S'ha de tenir present que cap dels partits polítics que arreu del món han actuat més intensament, no han obtingut l'aplicació íntegra de llurs programes, i en algun d'ells no precisament per manca de voluntat, sinó perquè l'usdefruit del poder és sempre un fre per portar a la pràctica tot el contingut dels idearis polítics.

Això ens demostra que nosaltres, treballadors, mai no podem confiar-nos a partits l'única finalitat dels quals és el manteniment d'una casta que vol ésser privilegiada. Nosaltres hem de girar els ulls vers aquelles organitzacions que, si tot i no arribant a l'absoluta aplicació de llurs ideals, permeti assegurar-nos un mínim de garantia en els ordres moral i material.

Hem d'estudiar, sobretot, la qualitat i significació dels homes que anem a elegir, procurant que aquests siguin de la nostra condició, ja que mai no ens veurem millor defensats que quan ens representin homes que hagin passat per les mateixes trifulgues que nosaltres.

Els treballadors no podem votar la Lliga (de l'actuació pretèrita de la qual tots en tenim un mal record), per estar formada per elements de l'alta burgesia i els noms de la qual es troben en tots els Consells d'Administració de les grans empreses, explotadores sempre de les classes humils. Són aquells que diuen que el capital i el treball han de formar un conjunt harmònic, i ells, representants genuïns dels primers, mai no han fet graciosament cap concessió, ni en l'època de la guerra, pletòrica en negocis renumeradors.

Els treballadors no podem votar Acció Catalana, perquè en els moments que tenien el deure de posar al servei de Catalunya el valer innegable d'alguns dels elements que el componen, per un estúpid orgull preferiren restar reclosos en l'aigua barreig de les diverses tendències que en ell hi havien. En lloc d'adaptar-se a la força que s'emportava el beneplàcit de gairebé la totalitat del poble, s'estimaren més mantenir llurs posicions particularistes.

Els treballadors no podem votar els partits d'extrema esquerra, no precisament per diferències ideològiques — no n'hi poden pas haver entre homes que cerquen el millorament social —, sinó perquè no es veu en ells cap mena d'amor a les coses nostrades, i hom hi troba a mancar el sentit de responsabilitat suficient per a conduir les masses.

Els treballadors **PODEM I DEVEM** votar l'Esquerra Republi-

cana de Catalunya, perquè és el partit que ens ha obtingut la República, i un Estatut que defensaran a sang i a foc, i perquè és l'única força que ens garanteix l'absoluta permanència a Catalunya de les Lleis socials de la República; perquè l'Esquerra, inspirant-se en la més pura democràcia, sabrà a tothom superar les incidències internes, impossible d'evitar en una organització que en poc temps s'engrandeix d'una manera considerable; i finalment, perquè els seus punts bàsics no tenen límit i permeten adaptar-se a qualsevol evolució, per radical que sigui.

L'Esquerra Republicana va néixer de la Revolució, i els obrers n'hem de fer l'únic camí viable perquè aquesta Revolució arribi fins a les seves darreres conseqüències. Per això hem de donar-li els nostres vots.

JO

Jugar amb foc

Jugar en foc ..
 és un joc molt perillós,
 no és prudent ni és hermós
 per una donzella formosa,
 puix és com una rosa
 indefensa en mig d'un bosc.
 Si el galant és atrevit
 a cercar-la s'atansa,
 no repara en la distància,
 car així calma son neguit.
 Satisfet el seu anhel
 ja no guaita aquella rosa,
 ja no la veu tan formosa,
 ja fins li fa nosa.
 Així sol passà qui en foc
 creu jugar,
 doncs, per no arribar-se a
 cremar
 del foc s'ha d'allunyar.

MARÇAL DEGA

Procura't immediatament del carnet de militant Et serà imprescindible per eleccions que s'apopen.

Es diu...

Que aquesta secció de Butlletí és un estimulant perquè les Comissions rutllin.

Que fruit d'això és el primer partit de fútbol de l'equip de casa, amb una bona victòria.

Que entussiasmats amb això ja estant preparant el campionat social de pilota a mà amb inscripció lliure per tots els socis que ho desitgin.

Que ja s'han començat les obres amb l'enderrocament de les parets que separaven la sala d'actes del cafè.

Que el dia 5 es celebrà l'assemblea general extraordinària amb un entusiasme mai vist.

Que es ratificà la confiança al partit per unanimitat.

Que hom comentava favorablement les cares noves que s'acostumen a veure en una assemblea general.

Que la Comissió de Cultura està preparant un acte de gran altura.

Que els llibres que hi han a la biblioteca diuen que es troben amples i ara que ve l'hivern demanen companyia.

Que amb aquesta crida el vocal bibliotecari no s'entendrà de feina degut als molts donatius que rebrà.

PENQUES

Parla a tothora de les eleccions, de la tasca feta i per fer per l'Esquerra. Com més carreguis l'ambient de temes electorals més gent s'interessarà per l'obra del nostre Partit

Al fer les nostres compres no podem oblidar als anunciants d'aquest Butlletí.

Cambó, Sindicalista?

De l'arribada de València de Francesc Macià

No vull ara remarcar l'èxit del rebement tributat al President de Catalunya; sinó fer una protesta que, com a català i militant de l'Esquerra Republicana, sento haver de fer.

En passar la manifestació que venia de l'estació de França, en ésser a la plaça de l'Angel, hi havien enfront del Cafè Gran Mètro uns guàrdies de seguretat, comandats per un capità (suposo que estaven de servei), els quals, en passar el cotxe del President, no es dignaren saludar, i en tirar-los en cara la seva falta de respecte envers la més alta autoritat de Catalunya aleshores ho feren, però amb quina desgana!...

Dic això perquè si ara, en ple govern del nostre partit, amb l'autonomia de Catalunya en marxa i dintre el govern general de Catalunya hi ha un home del nostre partit que té al seu comandament totes les forces armades de la ciutat, què ens passaria als catalans si ara, per dissort, l'Esquerra no guanyés les vinentes eleccions?

Cal que a tota aquesta gent se'ls digui que a Catalunya no hi fan cap falta, que si és que no s'hi troben bé que se'n vagin o demanin el trasllat a una altra regió, puix que poden fer-ho lliurement.

Nosaltres que veiem la tasca eficient i positiva que està fent el nostre amic senyor Selves des del govern general de Catalunya, com a nacionalistes, com a catalans i militants de l'Esquerra, ens permetem fer-li present que recalqui a tots els individus que componen aquests cossos de "Seguridad", "Asalto", etc., que es deuen a Catalunya i que quan vegin passar el President de la Generalitat el saludin com la seva primera autoritat. A més, creiem que s'hauria d'anar a la ràpida catalanització dels esmentat cossos i infiltrar als seus components àdhuc *el sentiment de catalanitat*.

JOAQUIM BORRAS

Rifa de Nadal

Es posa en coneixement de tots els socis i militants que aquest Centre juga el

N.º 31932

destinant el benefici de les participacions a profit de les obres (ja començades) del nostre estatge social.

Demaneu-ne tot seguit al conserge.

CELLER de **M. SANTACANA**

OLIS, VINS I POLLERIA

PREUS REDUITS

Capioles, 27

Barcelona

El millor

Aiguardent d'herbes

JOSEP MACAYA

C. Nou de la Rambla, 64
BARCELONA

Demestre, Perez i C.^a

Despatx:

VALLDONCELLA, 6

Telèfon 13909
BARCELONA

**TRANSPORTS i
FACTURACIONS**

DOLÇERIES DE SANT PAU

PAU RIS

Casa central:

Corts Catalanes, 465

(xamfrà Calabria) - Tel. 35168

Sucursal:

Sant Pau, 96

Telèfon 15116

*10% descompte als socis
del Centre*

**Servei especial per noces
i bateigs**

Servei de vaixella gratuït

Tallers

Felip Enric

Reparació i construcció de
tota mena de peces
per automòvils

Especialitat en fondre, tornejar
bieles i ajustatge de ciglennys

Reparacions en general

Rapidesa en els encàrrecs

*Xofers: abans de fer qual-
sevol reparació o cons-
truir alguna peça consul-
teu aquests tallers*

Muntaner, 78 - Barcelona

Telèfon 71974

Gran Cafè Còmic

El més familiar del Paral·lel

Servei de restaurant a preus econòmics

Especialitat en la Orxata de Xufes

Gran saló de billars

Avinguda F. Layret, 89 - Tel. 34432

TRANSPORTS I TRASLLATS

amb

AUTOS-CAMION

per dins i fora de la capital sense necessitat d'emballatges

Tapissat especial per mobles de luxe i objectes d'art

Francesc Gimeno

SANT ROC, 23 - Hostafranchs
Telèfon 30451

BARCELONA

Tallers Gràfics Vda. R. Fabrè. — Roçal, 5